
STICHTING
STELLINGWARVER SCHRIEVERSRONTE

MEULEHOEVE, Bongheer 1, Oosterwolde

POSTADRES: Postbusse 138, 8430AC Oosterwoolde

TILL. 05160-4533

Hoe Hannes een wief kreeg

Veurdracht

R.W. Oosterhoff

Hoe Hannes een wief kreeg.

(veurdracht)

Hoe Hannes en wief kreeg.

Dat weten jim niet, hè? Mar ik sal 't jim vertellen. Hannes was en jonge, net as alle iare jonges. Net as sien veer had-ie et boerevak' keuren. Dat wark handigde en beter as mit de heamer, kwaste of nalde om te gaan. Op schole had de meester et al es teugen hem segd, op en morgen doe hij en rijgien sommen achterste-veerst útrekend had: „Hannes, jij hoort tuis achter de koeisstaarten!“ En dat had de meester niet mis had. Narns vúlde ie en so goed tuis, as bij de koenen.

Cruppe legen en mest strijen deed-ie net so geer as dikke spekbroggen' eten. Al van sien dertiende joar of had-ie en bij de boer besteed en het moet tot sien ere segd worden, hij had mar en pear boeren versleten: dat hen-en-weer rikken, doar hul Hannes niet van. As't ienmaal goed was. dan mos et ok goed blienen. Watte?

Hannes had dus en bult op mit de koenen, mar ok nog mit wat iare; mit de frouliiden.

Woe hij nog mar amperan vijftien jaar was, had ie al mit de karmis en meid noar hús brocht en doe hij sien drie en twintigt te pakken had, was-ie zo wat de hiele riegel beschikbare meiden bij langes west.

Het best had-ie verkering had mit Joukien. Hij had er al en mooi skoffien heunegoan, doe sien moat Tiemus hem es anskeut.

» Leg, moat, « zee Tiemus, » goaj nog altied mit Joukien? « - Ja zeker, moat, « had Hannes reed, » heb-ie soms smocht op dz? «

- Ikke niet, « zee Tiemus, » mar en iarenien wel! «

En doe was er en lang verhaal loskoemen over Joukien, die volgens Tiemus liever twee as iene had. Hannes wus wel, dat Joukien al verscheiden jonges versleten had; mar hij had niet docht, dat as hij 's kundagsaavens tot de bithuudeure útgong, klein-Jannigien van Kloas en Margien bij de mendeuren ston te wachten. As hij de hakken licht hadde, dan gong klein-Jannigien op sien warme stoel zitten. Ho zout had Hannes et nog nooit eten en hij was meer dan roazend.